

2003

Un any per a recuperar
la il·lusió a Catalunya

sumari

- 3 OPINIÓ Vergonya!
Jaume Álvarez
- 4-5 REPORTATGE Els socialistes volem fer compatible la sostenibilitat i el progrés econòmic
- 6 ACTUALITAT La seguridad pública, un compromiso con la libertad de todos
- 12 XARXA Tu també ets Xarxa Maragall
- 16-17 MÓN LOCAL El PP torna a menysprear els ajuntaments amb l'IAE
- 18-19 REPORTATGE Barcelona, un exemple en matèria d'educació pública
- 21 AGRUPACIONS J.A. Vázquez, candidato en Sant Feliu de Llobregat
- 24 ENTREVISTA Josep Pernaú, periodista

DESEMBRE-GENER 2002-2003
NÚMERO 64

Endavant

És una publicació mensual
d'actualitat política

Edita: Secretaria d'Acció Política i Electoral del PSC (PSC-PSOE)
Director: Antoni Poveda
Coordinador: César Romero
Producció: Jordi Serra
Fotografia: Pepa Álvarez
Correccions: Ramon Cervera
Consell Editorial i Redacció: Miquel Àngel Escobar, Miquel Iceta, Jordi Navarro, Anna Terrón, Dídac Boza, Rocío García, Carles Prieto.
Impressió: Litografies Rosés
Dipòsit Legal: B/1997
Redacció: Carrer Nicaragua, 75-77, Barcelona 08029
Telèfon 93 495 54 00
Fax 93 495 54 26
E-mail endavant@xarxapsc.net

En cumplimiento de la "Ley Orgánica de Protección de Datos Personales", le informamos que los datos personales constan en el fichero automatizado del Partido de los Socialistas de Catalunya (PSC-PSOE) i només en el cas dels afiliats i afiliades també en el fichero del PSOE per a mantenir-lo informat de les seves activitats. Si ho desitja pot accedir, rectificar o cancel·lar les seves dades comunicant-nos ho per escrit a Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) c/ Nicaragua 75-77 08029 Barcelona (Fax 93 495 54 26 E-mail: psc@psc.es)

En cumplimiento de la Ley Orgánica de Protección de Datos Personales, le informamos que sus datos personales constan en el fichero automatizado del Partido de los Socialistas de Catalunya (PSC-PSOE) y sólo en el caso de los afiliados y afiliadas también en el fichero del PSOE para mantenerle informado de sus actividades. Si lo desea puede acceder, rectificar o cancelar sus datos comunicándonos por escrito a Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) c/ Nicaragua 75-77 08029 Barcelona (Fax 93 495 54 26 E-mail: psc@psc.es)

Treballem per a una doble victòria

El juny de l'any 2000 -al novè Congrés del partit- els socialistes catalans ens vam fixar com a repte esdevenir l'eix central de l'alternativa del canvi a Catalunya, a través d'un PSC més arrelat al territori i als diferents sectors socials, més proper a la ciutadania i més obert i participatiu. Avui, més de dos anys després, hem assolit una part d'aquest repte col·lectiu. Els socialistes catalans som, avui, l'alternativa de futur i de canvi que els catalans i catalanes volen per a construir un país que millori el seu autogovern en el marc d'una Espanya plural i una Europa Federal, que sigui respectuós amb el territori i l'entorn ambiental, que garanteixi la igualtat d'oportunitats en una economia innovadora i competitiva i que afavoreixi la reducció de les desigualtats socials, no només econòmiques, sinó també en l'educació, la sanitat, l'accés a l'habitatge, l'accés a la informació o al mercat de treball.

El PSC és el tronc central de l'alternativa nacional i progressista que la majoria de ciutadans volen per al nostre país, perquè aquest -i cap altre- és el nostre veritable compromís individual i col·lectiu: acabar amb aquesta llarga agonia de CiU i convertir en govern el projecte del canvi que encapçala Pasqual Maragall. En aquest context, les eleccions

municipals han d'esdevenir un missatge clar del conjunt del nostre poble a favor del canvi, un missatge que sortirà, amb força, dels nostres barris, pobles i ciutats. La contesa municipal l'estem preparant amb la tranquil·litat que dóna la feina ben feta pels nostres equips al govern i a l'oposició. Aspirem a renovar les majories on governem, a assolir noves majories en municipis on la retòrica i la manca de resultats de CiU ha esdevingut inaguantable, i a fer més llistes en territoris del nostre país que havien confiat sincerament en el projecte de CiU, però que avui se senten, amb sòlides raons, oblidats, enganyats i menyspreats.

El PSC és el tronc central de l'alternativa nacional i progressista que la majoria de ciutadans volen

Però el que és més important, enfront una CiU que es planteja aquestes eleccions com una desesperada recerca de refugis on sobreviure, nosaltres les plantejarem com una magnífica oportunitat de definir i compartir nous projectes de futur per a les nostres ciutats i, alhora, de començar a fer realitat el projecte del canvi que Catalunya necessita. Perquè una victòria de les candidatures progressistes a les properes eleccions municipals contribuirà de forma decisiva a que Catalunya tingui un Govern que acabi amb la desconfiança i menyspreu vers els municipis provocada pels successius governs de la dreta catalana. Serà, en definitiva, una doble victòria de les nostres ciutats i les nostres viles. ■

Josep Montilla
Primer Secretari

Aznar, Pujol i Mas socis polítics

Tardor Horribilis per a Convergència i Unió. Els esforços d'Artur Mas i el seu equip per a presentar la imatge d'una formació amb perfil propi i no supeditada al PP s'han anat incrementant, però al mateix temps s'ha anat fent més visible una dependència que, de forma cada cop menys dissimulada, provoca un sentiment intern els quadres de CiU: la vergonya. Només faltava que a algú se li acudís proposar públicament una unió a la bàvara entre convergents i populars: és a dir, una fusió electoral que convertiria els hereus de Pujol en els representats del totpoderós PP a la terra (catalana). Doncs bé, aquesta idea també ha sortit a l'escenari polític de les últimes setmanes, i qui la va llançar va ser ni més ni menys que Mariano Rajoy, un dels que aspiren a succeir Aznar. L'episodi demostra que el control polític que el Partit Popular té sobre els seus socis catalans és de tal dimensió que algú com Rajoy ja s'atreveix a pregonar en públic el que sempre ha estat en els caps pensants de la dreta espanyola. És, de fet, la fórmula que sempre va perseguir Manuel Fraga, quan intentava convèncer Pujol dels grans avantatges que suposaria una aliança entre les dretes catalanes i espanyoles. Avui, que el prestigi polític de Fraga s'escapa per la culata d'una escopeta de caça, els hereus del vell polític gallec no només segueixen amb la idea de menjar-se la dreta catalana, si no que comencen a veure a prop el moment del banquet. Podríem dir que a Convergència i Unió creix la vergonya per un pacte que els humilia, però que els aguanta en el Govern de la Generalitat, i creix en la mateixa proporció que els populars perden la seva (vergonya) de mostrar el control que exerceixen sobre els seus socis polítics de Catalunya. L'espantada de Pere Esteve a finals d'aquest estiu va ser la

Vergonya!

prova més evident que aquesta situació comença a ser insostenible per alguns militants històrics del partit de Pujol fins a l'extrem de preferir l'aventura política a fora de Convergència i Unió abans que ser abduïts per la dreta espanyola de tota la vida.

A can Mas s'han encès totes les alarmes. Cap gest no està de més si es tracta de contrarrestar la sensació de submissió i la vergonya. Primer intenten col·locar en l'agenda política una improvisada idea de nou Estatut per a Catalunya, com si després de 20 anys de govern haguessin aprofitat prou l'Estatut actual o haguessin plantejat seriosament alguna vegada la seva reforma.

Després ha vingut el gest del canvi de govern: la sisena formació del consell executiu en tres anys, on el fitxatge més vistós, el conseller de Treball, Indústria, Comerç i Turisme Fernández Teixedó, ha hagut de començar el seu mandat donant explicacions per les seves relacions privades en el món empresarial. Tot això mentre el portaveu de CiU a Madrid, Xavier Trias, diu al Congrés dels Diputats que no li agraden els pressupostos generals de l'Estat que ha presentat el Govern del PP però els vota favorablement, i mentre a Catalunya CiU i PP es reuneixen d'amagat per pactar els pressupostos de la Generalitat per al 2003. A aquestes alçades no els queda un altre camí. Mirar de dissimular la vergonya i seguir endavant. Mentre puguin, és clar. ■

Podríem dir que a CiU creix la vergonya per un pacte que els humilia, però que els aguanta en el Govern

Jaume Álvarez

Els socialistes volem fer compatible la sostenibilitat i el progrés econòmic

Catalunya ha d'adoptar una estratègia pròpia per al desenvolupament sostenible. En aquesta línia, Maragall va presentar el 13 de novembre a Santa Coloma de Gramanet una nova política mediambiental -el seu setè compromís- que farà compatible la preservació de la diversitat biològica i la conservació dels nostres recursos naturals amb l'activitat i el progrés econòmic.

Maragall a l'acte de presentació a Santa Coloma de Gramanet

Montse Tura

El model de desenvolupament econòmic i urbanístic a Catalunya s'ha basat fins ara, i de forma general, en un consum abusiu del territori i d'altres recursos naturals, en un malbaratament energètic i en un escàs respecte a l'entorn, sobretot en les zones més poblades. Davant la constatació d'aquesta realitat, el PSC ha dissenyat un precís i ambiciós pla mediambiental per a la Catalunya del 2003 que acabi amb 23 anys de deixadesa i de falta de convicció en construir un país millor. La creació de la figura del Síndic Ambiental per a Catalunya demostra l'elevat grau de compromís de Pasqual Maragall quan governi la Generalitat a partir de la tardor del 2003.

"Recuperarem les ciutats com a espais amb qualitat de vida", va afirmar Maragall a Santa Coloma per, a continuació, denunciar que el Govern de CiU s'ha limitat en tots

aquests anys a crear una conselleria de Medi Ambient que a l'hora de la veritat ha quedat reduïda a un Departament amb poc pes polític dins el Consell Executiu i escassament dotat pressupostàriament. Incapaç de liderar i condicionar les polítiques ambientals del país, Medi Ambient s'ha convertit en un simple espectador i comparsa en el si del Govern de la Generalitat.

El desencís del país ha quedat més

El Departament de Medi Ambient s'ha convertit en un simple espectador i comparsa en el si del Govern de la Generalitat

que demostrat quan l'acció del Govern de la Generalitat en matèria ambiental ha estat contestada àmpliament per importants sectors de la població. Les respostes ciuta-

danes més contundents no han pogut ser silenciades ni obviades als mitjans de comunicació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Les massives mobilitzacions arran del Pla Hidrològic Nacional i contra el transvasament de l'Ebre o les manifestacions de grups ecologistes arreu de Catalunya són imatges que difícilment oblidarem. A això s'afegeixen les recents denúncies de la Fiscalia de Medi Ambient per la nul·la col·laboració del Departament de Medi Ambient a l'hora de denunciar i perseguir els delictes mediambientals.

Per això creiem que cal que Catalunya adopti una estratègia pròpia per al desenvolupament sostenible a través d'un gran pacte entre la societat civil i les administracions públiques, que impregni de forma transversal totes les polítiques que s'han d'aplicar en els propers anys, i

La ciutat de Barcelona és un exemple de gestió sostenible

que es tradueixi, entre d'altres mesures d'aplicació immediata, en la institució de la figura d'un Síndic Ambiental per a Catalunya.

Sostenibilitat

El desenvolupament sostenible es defineix com el conjunt d'estratègies que garanteixen la satisfacció de les necessitats actuals sense comprometre la capacitat de les generacions futures de satisfer les seves. Malgrat que l'expressió "desenvolupament sostenible" continua sent poc coneguda i assumida per gran part de la societat catalana, la seva aplicació real és el principal objectiu dels sectors progressistes i dels socialistes en particular. Per als socialistes, l'aproximació al desenvolupament sostenible constitueix un procés natural i un nou repte en el marc d'un model socialdemòcrata caracteritzat pels objectius de la plena ocupació i de l'ocupació justa, del benestar per a tothom, de la solidaritat internacional i de les condicions de vida de qualitat.

Els socialistes plantejarem una nova estratègia de desenvolupament sostenible social i ambiental per a Catalunya, per tal de superar l'actual model de gestió insostenible i de risc de degradació dels nostres recursos naturals i del paisatge. El nostre projecte de Catalunya passa per canviar l'actual política d'ocupació del sòl per una de sostenible, que garanteixi espais lliures en l'entramat urbà; per orientar la política hidràulica; per fomentar l'estalvi i l'eficiència energètica i l'ús d'energies renovables; per la mobilitat sostenible; per la major implicació ciutadana en la gestió eficient de residus; per incorporar noves fórmules de fiscalitat ambiental; per protegir i regular el litoral; pel desenvolupament d'estratègies locals mitjançant l'aplicació i desenvolupament d'Agendes 21; per establir una autèntica xarxa d'espais naturals protegits i per garantir la participació i la corresponsabilitat social. ■

Rocío García

Els socialistes plantejarem una nova estratègia de desenvolupament sostenible, social i ambiental per a Catalunya

Objectius estratègics a assolir

1. Gestió racional i integral de l'aigua.
2. Canviar l'actual política d'ocupació del sòl per una de sostenible. Promoure la conservació dels espais naturals i la preservació de la biodiversitat.
3. Una gestió energètica eficient i el foment de les energies renovables.
4. Garantir la qualitat de l'aire i reduir la contaminació dels nostres pobles i ciutats.
5. Impulsar una gestió més eficient i corresponsable dels recursos.
6. Promoure la mobilitat sostenible i potenciar el transport públic.
7. Implicar la ciutadania i tots els sectors econòmics en la protecció del medi, en la definició d'una nova cultura ambiental i en l'elaboració i aplicació de les Agendes 21.
8. Incidir en l'educació per canviar els hàbits culturals i socials per tal d'assumir els valors de la sostenibilitat.

La seguridad pública, un compromiso con la libertad de todos los ciudadanos

Garantizar la seguridad ciudadana para el ejercicio de los derechos y libertades en igualdad de condiciones ha de ser uno de los objetivos principales de cualquier sociedad democrática. En esta filosofía se enmarca el compromiso del PSC por una nueva política de seguridad en Catalunya, que Pasqual Maragall presentó el jueves 5 de diciembre en Manresa.

Celestino Corbacho, Antoni Siurana i Pasqual Maragall

La seguridad ciudadana se ha convertido en una de las principales preocupaciones de la sociedad catalana, ha entrado a formar parte de la agenda política. Los sucesivos gobiernos de CiU no han conseguido aplicar un modelo de seguridad pública para Catalunya. Si a ello le añadimos que la delincuencia se ha incrementado un 20% desde que gobierna el PP y que en Catalunya nos encontramos en una situación de provisionalidad, con un proceso de sustitución de cuerpos policiales, se entiende perfectamente la preocupación de mucha gente. Hoy día, en Catalunya, hay municipios y territorios en los que operan más de cuatro policías por cada mil habitantes y otros que sólo disponen de una media de 1'5. Se ha de dar respuesta a esta demanda creciente de seguridad por parte de la sociedad, desde el rigor y el consenso, pero también desde una perspectiva integral, ya que la sensación de seguridad va muy ligada, por ejemplo, a cómo se imagina uno su futuro,

a los miedos creados por la precariedad del trabajo, a los precios de las viviendas, a la seguridad en el trabajo o en las carreteras. Tal como propuso Pasqual Maragall, hay que configurar la seguridad como un servicio público integral y sensible a las especificidades de cada territorio.

Maragall se comprometió a "acabar el despliegue de los Mossos d'Esquadra el año 2007"

La alternativa socialista en este terreno pasa por tres prioridades: autoridad plena del gobierno de la Generalitat en materia de seguridad, una nueva manera de gestionar la seguridad, y que ésta sea próxima al ciudadano. En primer lugar, el Conseller d'Interior ha de ser el máximo responsable de la seguridad en Catalunya. El pleno reconocimiento de que la Generalitat es Estado, tal

y como recoge el Estatut de Catalunya, ha de permitir que el gobierno de la Generalitat, mientras no finalice el despliegue de los Mossos d'Esquadra, asuma la autoridad sobre todos los cuerpos de policía, es decir, el mando único de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado en Catalunya. En este sentido, el grupo parlamentario Socialistes-CpC ha presentado en el Parlament de Catalunya una propuesta de resolución por la cual se acuerda presentar en el Congreso una Proposición de Ley Orgánica para conseguir este objetivo.

No sólo eso, Maragall se comprometió también en Manresa a "acabar el despliegue de los Mossos d'Esquadra en el año 2007", con medidas como incorporar el máximo número de agentes del Cuerpo Nacional de Policía y de la Guardia Civil, priorizar el despliegue a las zonas con necesidad más urgentes de seguridad, o hacer un nuevo planteamiento del proceso de selección de los aspirantes a mosso. La segunda prioridad pasa porque el nuevo gobierno cree un sistema de seguridad adecuado a la realidad social y política del país, con la concurrencia de aspectos como la representatividad, la participación comunitaria, la coordinación institucional, la descentralización, la información y el acceso al sistema de seguridad. Por último, no es menos importante que los barrios sean el espacio privilegiado de nuestras políticas de seguridad para garantizar la calidad de vida. En esta línea, los Contratos Locales, Sociales y de Seguridad se enmarcarán y se coordinarán con la propuesta de mejoras urbanísticas de los barrios con más carencias en este sentido. ■

L'economia i el territori prenen la paraula en la II Conferència Nacional del PSC

Els dies 23 i 24 de novembre es va celebrar a Tarragona la II Conferència Nacional, dedicada aquesta vegada a *Estratègia Econòmica i Territori*. Els més de 600 delegats assistents, entre els quals hi havia una destacada presència de simpatitzants i independents, van debatre i aprovar una de les peces fonamentals de l'agenda política del govern del canvi.

Pasqual Maragall va intervenir en la cloenda

Catalunya està perdent posicions en la dura i competitiva carrera de la nova economia globalitzada, i l'actual Govern de CiU té molt a veure amb aquesta situació. A partir d'aquesta anàlisi el PSC va fer una crida a la participació de tots els agents econòmics, socials i territorials de Catalunya per tal de configurar una alternativa econòmica ambiciosa que permeti desenvolupar totes les energies i potencialitats del país. I de les resolucions de la Conferència, que va plasmar en mesures concretes aquest debat, es desprenen dues prioritats clares. D'una banda, la necessitat d'apostar per la integració i participació de tots els territoris en l'economia del coneixement. D'altra, convertir Catalunya en el motor d'una regió europea transpirenaica de 16 milions d'habitants. Aquests dos objectius són claus per aconseguir fer de Catalunya una societat plenament integrada i competitiva en l'economia global, on tots els sectors socials i tots els territoris puguin contribuir a un creixement econòmic sostenible i beneficiar-se'n en termes de més benestar i qualitat de vida. El treball de la Conferència es va estructurar entorn set comissions

Catalunya ha d'esdevenir el cor econòmic d'una regió europea de 16 milions d'habitants

territorials -coincidents amb les set vegueries que els socialistes proposem com a divisió administrativa de Catalunya- i quatre temàtiques, sobre govern, economia i territori; sectors productius; infraestructures; i, societat del coneixement. El primer dia de plenari, que va ser presidit pel nostre candidat a l'alcaldia de Tarragona Josep Fèlix Ballesteros, va comptar amb les intervencions

d'Ernest Maragall, Josep Anton Acebillo, Joan Ganyet, Joaquim Nadal, Joan Clos i de José Montilla, que va assenyalar que "mentre CiU desgoverna, nosaltres, amb el treball d'aquesta Conferència, donem un pas endavant més per assegurar que Catalunya tindrà el govern que es mereix". Antoni Castells va presentar el diumenge les conclusions de la Conferència mentre que Pasqual Maragall, en el seu parlament de cloenda, es va comprometre a incloure les propostes d'aquesta en el programa electoral. ■

Principals mesures globals de govern

1. Reforçar la idea de Catalunya com a cor d'una regió europea de 16 milions d'habitants.
2. Superar el dèficit d'infraestructures.
3. Desenvolupar un nou eix econòmic a la Catalunya interior.
4. Dissenyar el mapa global de les infraestructures de telecomunicacions.
5. Crear un pol universitari potent i atractiu.
6. Donar suport als centres tecnològics i de recerca.
7. Reformar els mercats de serveis essencials.
8. Desenvolupar els acords territorials per l'ocupació.
9. Promoure la creació d'indústries de valor afegit a tot el territori.
10. Afavorir l'augment mitjà de la grandària de les empreses.
11. Crear fons per invertir a risc.
12. Desenvolupar un nou model de govern autonòmic que practiqui el diàleg institucional i la concertació social.

Mas referma la seva estreta relació amb el PP amb l'aprovació dels pressupostos

Tot i els desesperats intents per consolidar la projecció pública d'Artur Mas, amb enquestes increïbles del CIS de per mig, la societat catalana no es deixa enganyar tan fàcilment. La realitat és que CiU torna a aprovar amb els vots del PP uns pressupostos de la Generalitat novament antisocials i farcits de paranys electoralistes.

Miquel Iceta

CiU va voler convertir el debat de pressupostos en una plataforma de promoció d'Artur Mas, però els ha tornat a sortir malament. Segons Miquel Iceta, portaveu del PSC, tenim un pressupost "amb més deute, amb més dèficit, amb més trapes, i que mostra fins a quin punt s'estan fent malament les coses a aquest país". Encara més, Catalunya "està a la cua en despesa en educació i en inversió per habitant si la comparem amb les cinc comunitats autònomes de l'article 151 de la Constitució" va afegir. Iceta va posar com a exemples les polítiques de suport a les famílies "que es tradueixen en ajudes insuficients", l'incompliment de crear les 30.000 places d'escola bressol en aquesta legislatura, l'informe del Defensor del Poble "que mostra com Catalunya està a la cua també en el tema de les llistes d'espera per operacions quirúrgiques" i els complements de pensió "que suposen una paga extra que no es consolida". Per Iceta "els últims pressupostos d'aquests 23 anys de govern de CiU" no són els pressupostos que Catalunya necessita, i, d'altra banda hem vist un cop més com es certifica l'aliança entre PP i CiU".

Però aquest no és l'únic ensurt parlamentari que ha tingut CiU en el que portem de curs polític. La clara victò-

ria de Pasqual Maragall al debat de política general celebrat a principis del mes d'octubre, reconeguda fins i tot per alts càrrecs convergents, ja va disparar les alarmes al quarter general de Mas. El portaveu parlamentari del PSC, Joaquim Nadal, ho va posar

Després de 23 anys de CiU no tenim ni l'escola, ni la sanitat, ni l'autogovern, ni l'habitatge que necessitem

molt bé de manifest al final d'aquest debat: "hi ha un president que marxa i un que arriba; Pasqual Maragall representa l'ambició, l'empenta i la capacitat de govern que Catalunya necessita, és l'únic que pot fer

avançar Catalunya i que ens pot fer oblidar els darrers anys de govern de Jordi Pujol, anys perduts per la mala gestió, les irregularitats i el pacte amb el PP". Maniobres com la fallida crisi de govern o la manipulada enquesta del CIS, deixen veure un cop més que l'únic objectiu del govern és aguantar un dia més, una setmana més, un any més al poder. Per promocionar el candidat a cop de TV3 i Catalunya Ràdio, a cop de talonari, a cop d'enquesta manipulada, a cop de multimilionària propaganda. Però la tossuda realitat és que, tal com expliquen els cartells - com el que podem veure a la pàgina del costat - i fulletons de la campanya impulsada pel PSC, després de 23 anys de CiU no tenim ni l'escola, ni la sanitat, ni l'autogovern, ni l'habitatge, ni les polítiques de família que necessitem. ■

Joaquim Nadal

23 ANYS DE GOVERN DE CIU

I encara no tenim ni l'escola, ni la sanitat, ni l'autogovern, ni l'habitatge, ni la política de família que necessitem

La derecha gobernante hace imposible el acceso a la vivienda

Piso de 70 m², 3 hab.,... así empieza para muchos ciudadanos un largo recorrido por los anuncios de los diarios, las agencias inmobiliarias y visitas y más visitas a pisos en venta o en alquiler. Todo un suplicio con un componente económico indiscutible. Sube el precio de la vivienda y sube también la edad de emancipación de los jóvenes.

que la vivienda es cara nadie lo discute. Comprar una vivienda nueva cuesta hoy un 14,24 % más que hace un año, un dato que refleja el ascenso imparable del mercado inmobiliario, que detecta que en los últimos cuatro años, el precio medio de la vivienda ha subido un 63 %. Y aún peor se encuentra el mercado de pisos en alquiler, que tienden a escasear y han sufrido un incremento aún más fuerte, un 18,37 % en el último año.

Ante este escenario nada alentador, el ministro de Fomento del gobierno del PP, Francisco Álvarez Cascos, tuvo la desfachatez de manifestar que el precio de la vivienda es reflejo de la mejora del nivel de renta de los españoles. Un análisis que, una vez más, lo que sí refleja es que el Partido Popular está inmerso en su burbuja de la mayoría absoluta, alejado de la realidad de las personas que deben hipotecar un piso y la vida, contrayendo un estrecho vínculo de relación mensual con una entidad bancaria.

En la actualidad, se calcula que las personas que compran un piso y se ven abocadas a suscribir una hipoteca, deben destinar un 45 % del salario al pago de dicha hipoteca. Esto supone un elevado endeudamiento, un peaje que una amplia mayoría de ciudadanos debe pagar inevitablemente para tener el derecho constitucional de acceder a una vivienda digna.

Para la mayoría de familias el principal gasto mensual es pagar la hipoteca de la vivienda. La media de los ciudadanos de nuestro país, viven en pisos de entre 70 y 80 m², un espacio al que se le dan múltiples usos y que todos queremos que nos aporte bienestar y, si puede ser, sin ahogos económicos en nuestras cuentas financieras. Aunque, hoy acceder a una vivienda es muy difícil, porque el mercado inmobiliario en nuestro país es especialmente rígido: principalmente ofrece

pisos en venta, dado que en alquiler sólo existe un 10 %, y los precios son elevadísimos (en los últimos 15 años se ha multiplicado por 5). La ley del suelo del PP de 1998, que prácticamente liberalizaba el suelo, ha impulsado la subida desorbitada de precios. La realidad ha constatado la equivocación en los argumentos del PP de entonces que con la salida masiva de suelo urbanizable se podrían construir más pisos y se controlaría el precio de la

vivienda. Se ha construido y vendido más pisos que nunca y ha continuado subiendo el precio por metro cuadrado. Ni el gobierno del PP en Madrid ni el Govern de CiU en Catalunya

En la actualidad, se calcula que las personas que compran un piso deben destinar un 45 % del salario al pago de la hipoteca

Con el PP, el precio de los pisos se ha puesto por las nubes

Acto de presentación del compromiso del PSC sobre vivienda

están realizando una política efectiva sobre vivienda que consiga frenar este avance imparable de los precios. Recientemente, el Govern de la Generalitat ha lanzado una propuesta tan original como inconsciente: ayudar fiscalmente a los padres que compran pisos a los hijos. Se trataría de que los padres que ayuden económicamente a sus niños menores de 32 años en la compra de un piso puedan deducir un 1 % de estos gastos de la declaración de renta.

No es una acción que beneficie a todos, sino a un sector social muy concreto: los padres que económicamente pueden permitirse comprarles el piso al hijo. Una propuesta que denota una idea anticuada de la familia, precisamente cuando ya no hay un único modelo de familia, sino que la realidad tiende a presentarnos múltiples estructuras familiares de personas que viven solas, personas que comparten un piso en grupo, parejas de hecho sin hijos y con hijos, familias monoparentales,... Además, contribuye a sembrar la confusión sobre el papel de los jóvenes en la sociedad de hoy.

El PSC propone impulsar la vivienda protegida, la vivienda en alquiler y los incentivos fiscales para los jóvenes

¿A qué edad pueden emanciparse, ser autosuficientes, ser responsables de su futuro y de sus propias decisiones,...? Y un largo etcétera que, en definitiva, constata que esta última inspiración del Govern de Jordi Pujol confunde las responsabilidades y marea la perdiz, sin resolver ni controlar el precio de la vivienda. Es responsabilidad de los gobiernos ayudar a la emancipación de los jóvenes, dándoles las ayudas a ellos directamente, a la vez que garantizar que haya pisos a precios asequibles, controlar el precio de la vivienda, impulsar préstamos por adquisición de viviendas, ayudas estatales a la construcción de viviendas sociales y de alquiler. Fruto, entre otros factores, de los precios de la vivienda, la mitad de los jóvenes entre 20 y 34 años siguen viviendo bajo el techo de los padres. Se retrasa la edad en que los chicos se emancipan, son autónomos o tienen hijos (las mujeres son madres por primera vez a los 29 años, de media). Sin duda, hay un claro desequilibrio entre los salarios de los jóvenes y los precios de la vivienda.

También es responsabilidad de los gobernantes evitar la especulación, un hecho que hoy sistemáticamente se está produciendo por parte de aquellos que compran viviendas sobre plano y, a corto plazo, venden el inmueble obteniendo unas plusvalías de más del 40 %, unos beneficios que, obviamente, provienen del dinero que pueden pagar los ciudadanos gracias a la inestimable ayuda de los bancos y cajas. El panorama actual también implica a las grandes inmobiliarias, que obtienen elevados beneficios y, según los estudios, ven incrementados año tras año unas sustanciosas

entradas económicas. Ante esta necesidad de atender una demanda social y la falta de una respuesta política y social eficaz, el Partit dels Socialistes de Catalunya propone impulsar la vivienda protegida, la vivienda en alquiler y los incentivos fiscales para los jóvenes. ■

Eulàlia Santiago

Las propuestas del PSC para una política de vivienda

El presidente del PSC, Pasqual Maragall, ha presentado las propuestas para conseguir "unos barrios dignos y unas viviendas accesibles", en el transcurso de la gira que realiza por diferentes municipios catalanes para presentar los 17 compromisos de gobierno que adquirió hace un año, en el debate de la moción de censura al Govern de Jordi Pujol, bajo el lema "Per governar Catalunya amb més ambició, més il·lusió i més empena".

1. Promover 200.000 viviendas de alquiler: se propone una ayuda directa de 600 euros a fondo perdido para gastos de alquiler de vivienda principal, que podría beneficiar a todas las familias con ingresos inferiores a 21.035 euros anuales (3,5 veces el salario mínimo interprofesional) o 600 euros anuales de desgravación fiscal en el tramo autonómico correspondiente del IRPF.
2. Impulsar la vivienda protegida: construir 42.000 viviendas de protección oficial en cuatro años, 14.000 de promoción pública y el resto de promoción privada.
3. Rehabilitar el parque construido: el PSC también propone promover la rehabilitación de viviendas destinadas a alquiler y la construcción y promoción de viviendas protegidas destinadas a alquiler. Concesión de subvenciones: entre 6.000 y 24.000 euros para rehabilitación de 37.000 viviendas (10.000 de la tipología "infra-viviendas", 15.000 pertenecientes a municipios pequeños, y 12.000 de zonas urbanas).
4. Rehabilitar de forma integral los 40 barrios de Catalunya en peor estado, que tengan mayores problemas sociales y deficiencias urbanísticas. Subvencionar los proyectos de los ayuntamientos en este ámbito.
5. Incrementar la reserva de suelo urbanizable a destinar a vivienda protegida, del 20 % actual a un mínimo del 25 %.

Para llevar a cabo estas actuaciones, el PSC establece que el Govern de la Generalitat deberá invertir 2.504 millones de euros en el periodo 2003-2006, y podrá contar con aportaciones del Estado central (410 millones de euros) y de los ayuntamientos (179 millones de euros)

tu també ets

Xarxamaragall

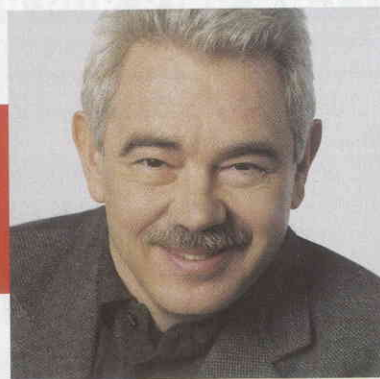
perquè som gent que, des de diversos sectors socials i des d'arreu del territori, volem que Pasqual Maragall lideri el canvi profund que necessita Catalunya.

Veïnes i veïns de comarques cansades de promeses. Joves que no suportem els carques. Pares i mares preocupats per les escoles dels nostres fills i filles. Mestres i educadors que volem disposar de més recursos. Parelles que no volem que s'especuli amb la nostra il·lusió per trobar pis. Homes i dones convençuts que la igualtat encara no és un fet. Funcionaris il·lusionats per posar en marxa projectes que ara estan aturats. Pagesos que no volem que se'ns cremin els boscos. Pares i mares que volem una llar d'infants pública a prop de casa. Creadors i artistes que sabem que al nostre país encara queda molt de lloc per a la imaginació. Gent gran que no volem que ens tractin com a nens. Treballadors i treballadores que no entenem que la borsa pugui quan s'acomiaden treballadors. Emprenedors i empenedores que volem més suport i més empenta. Gent que creiem que el catalanisme pot ser obert i integrador. Esportistes que sabem que podem arribar més lluny. Agricultors que no volem que ens pispin l'aigua. Gent que ens adonem que el govern ja no governa. Gent que tenim el malson de veure el senyor Mas convertit en president. Gent que estem avorrits de badallar. Som gent que volem ser escoltada. Gent que volem participar en aquest canvi.

porque somos personas que, desde diversos sectores sociales y desde toda Catalunya, queremos que Pasqual Maragall lidere el profundo cambio que Catalunya necesita.

Vecinas y vecinos de comarcas cansadas de promesas. Jóvenes que no soportamos los "carcas". Padres y madres preocupados por las escuelas de nuestros hijos e hijas. Maestros y educadores que queremos disponer de más recursos. Parejas que no queremos que se especule con nuestra ilusión para encontrar vivienda. Hombres y mujeres convencidos de que la igualdad todavía no es un hecho. Funcionarios ilusionados por poner en marcha proyectos que ahora están parados. Payeses que no queremos que se nos quemen los bosques. Padres y madres que queremos una guardería pública cerca de casa. Creadores y artistas que sabemos que en nuestro país todavía hay un espacio para la imaginación. Personas mayores que no queremos que nos traten como niños. Trabajadores y trabajadoras que no entendemos que la bolsa suba cuando se despiden trabajadoras. Emprendedoras y emprendedoras que queremos más ayuda y más empuje. Personas que creemos que el catalanismo puede ser abierto e integrador. Deportistas que sabemos que podemos llegar más lejos. Agricultores que no queremos que nos roben el agua. Personas que vemos que el gobierno ya no gobierna. Personas que tenemos la pesadilla de ver al señor Mas convertido en presidente. Personas aburridas de bostezar. Somos personas que queremos ser oídas. Personas que queremos participar en este cambio.

per un president
al costat de la gent,
tu comptes.

por un presidente
al lado de las
personas, tu cuentas.

Tu ets imprescindible. Mostra aquesta presentació de la Xarxa Maragall a les teves amistats, als teus veïns i familiars, a la teva feina. Segur que coneixes moltes persones que volen un canvi a Catalunya. Cada afiliat/da i simpatitzant del PSC ha d'inscriure una persona nova a la xarxa, com a mínim. També es poden inscriure per e-mail a xarxa@aramaragall.com o al 900 199 800. Diga'ls que se sumin als grups de suport territorials o professionals. Els informarem de les activitats dels grups que els poden interessar. Diga'ls que ens truquin i els ajudarem a organitzar el seu grup. Has d'aconseguir que la teva gent s'apunti.

Tú eres imprescindible. Enseña esta presentación de la Xarxa Maragall a tus amistades, a tus vecinos y familiares, en tu trabajo. Seguro que conoces mucha gente que quiere un cambio en Catalunya. Cada afiliado/da y simpatizante del PSC ha de inscribir a una persona nueva en la xarxa, como mínimo. También se pueden inscribir por e-mail a xarxa@aramaragall.com o en el 900 199 800. Diles que se sumen a los grupos de apoyo territoriales o profesionales. Les informaremos de las actividades que les puedan interesar. Diles que nos llamen y les ayudaremos a organizar su grupo. Tienes que conseguir que tu gente se apunte.

www.xarxamaragall.com

donem suport a Pasqual Maragall

Perquè volem que les famílies i la gent gran tinguin l'ajuda que necessiten i la igualtat d'oportunitats entre homes i dones.
Perquè volem una assistència sanitària més humana i amb més qualitat.
Perquè volem que es generi ocupació i activitat econòmica, que es redueixi la precarietat laboral i es vetlli per la seguretat.
Perquè volem que es redueixin les desigualtats.
Perquè volem que l'escola sigui una prioritat essencial.
Perquè volem que les nostres universitats se situïn a l'avantguarda de la recerca, la docència i la innovació.
Perquè volem que les polítiques d'habitatge es facin pensant en el dret a una vivenda digna.
Perquè volem que es posin en marxa les infraestructures que necessitem i que la sostenibilitat sigui un factor essencial del desenvolupament.
Perquè volem un govern proper i que sigui capaç de posar d'acord totes les administracions en els grans projectes del país.
Perquè volem igualtat d'oportunitats en l'accés a la cultura i a l'educació i que es resolguin els problemes urbanístics i socials del barri.
Perquè volem que les tecnologies de la informació arribin a tot el territori.
Perquè volem que es garanteixi la seguretat ciutadana.
Perquè volem que s'impulsi la reforma de l'Estatut.

Perquè sabem que Pasqual Maragall governarà Catalunya d'una altra manera: des del respecte, la confiança, l'eficàcia, la transparència i la proximitat.

Com a afiliat/da o simpatitzant del PSC ja formes part de la Xarxa Maragall i t'anirem informant de les seves activitats a través d'aquesta revista. Si vols que ho fem per e-mail, envia un correu a xarxa@aramaragall.com indicant el teu nom, cognoms i DNI.

apoyemos a Pasqual Maragall

Porque queremos que las familias y las personas mayores tengan la ayuda que necesitan y la igualdad de oportunidades entre hombres y mujeres.
Porque queremos una asistencia sanitaria más humana y con más calidad.
Porque queremos que se genere ocupación y actividad económica, que se reduzca la precariedad laboral y se vele por la seguridad.
Porque queremos que se reduzcan las desigualdades.
Porque queremos que la escuela sea una prioridad esencial.
Porque queremos que nuestras universidades se sitúen en la vanguardia de la investigación, la docencia y la innovación.
Porque queremos que las políticas de vivienda se hagan pensando en el derecho a una vivienda digna.
Porque queremos que se pongan en marcha las infraestructuras que necesitamos y que la sostenibilidad sea un factor esencial del desarrollo.
Porque queremos un gobierno próximo y que sea capaz de poner de acuerdo todas las administraciones en los grandes proyectos del país.
Porque queremos igualdad de oportunidades en el acceso a la cultura y a la educación y que se resuelvan los problemas urbanísticos y sociales de los barrios.
Porque queremos tecnologías de la información en todo el territorio.
Porque queremos que se garantice la seguridad ciudadana.
Porque queremos que se impulse la reforma del Estatuto.

Porque sabemos que Pasqual Maragall gobernará Catalunya de otra manera: desde el respeto, la confianza, la eficacia, la transparencia y la proximidad.

Como afiliado/da o simpatizante del PSC te iremos informando de las actividades de la Xarxa Maragall a través de esta revista. Si quieres que lo hagamos por e-mail, envía un correo a xarxa@aramaragall.com indicando tu nombre, apellidos y DNI.

Fes que les teves amistats, els teus veïns i familiars, la gent de la teva feina s'apunti a la Xarxa Maragall

fes Xarxa

Haz que tus amistades, tus vecinos y familiares, la gente de tu trabajo, se apunte a la Xarxa Maragall

☐ Vull participar als grups de suport: Quiero participar en los grupos de apoyo:	Municipi / Municipio:
☐ He fet una aportació de He hecho una aportación de	Professió / Profesión:
* Nom i cognoms / Nombre y apellidos:	
* Telèfon / Teléfono:	
* E-mail:	
Adreça / Dirección:	
C. Postal:	
Data de naixement / Fecha de nacimiento:	
Data / Fecha:	

(*) Dades bàsiques / Datos básicos

Pots retornar aquest imprès en mà, per correu (c. Nicaragua, 77, 08029 Barcelona), fax al 93 495 54 36 o per correu electrònic a xarxa@aramaragall.com (Pots fer fotocòpies d'aquest imprès perquè s'inscriguin més persones). Les teves dades personals constaran en un fitxer automatitzat per enviar-te periòdicament informació sobre les activitats de la Xarxa Maragall i les podràs consultar, rectificar o cancel·lar comunicant-nos-ho per correu, fax o e-mail. Puedes devolvernos este impreso en mano, por correo (calle Nicaragua, 77, 08029 Barcelona), fax al 93 495 54 36 o por correo electrónico a xarxa@aramaragall.com (Puedes hacer fotocopias de este impreso para que se inscriban otras personas). Tus datos personales constarán en un fichero automatizado para enviarte periódicamente información sobre las actividades de la Xarxa Maragall y los podrás consultar, rectificar o cancelar comunicándonoslo por correo, fax o e-mail.

www.xarxamaragall.com

e-mail: xarxa@aramaragall.com tel. 900 199 800

Una nova oportunitat per a Turquia en el si de la Unió Europea

el Partit islamista de la Justícia i el Desenvolupament (AKP) va guanyar les eleccions legislatives del passat dia 3 de novembre a Turquia, aconseguint gairebé dos terços dels escons de la Gran Assemblea Nacional Turca: 363 escons en una cambra de 550, els han donat la majoria absoluta en el Parlament. Degut al sistema electoral turc, a l'Assemblea només hi ha representació de dos partits, el ADP i el CHP (socialdemòcrata).

Aquest triomf canviarà l'escena política turca. Una jerarquia militar més unida a la laïcitat de l'Estat que a la democràcia, es veu avui confrontada a una formació islamista que té el 35% dels vots. Recep Tayyip Erdogan, líder del AKP -però que no podrà ser primer ministre degut que està inhabilitat per exercir qualsevol càrrec públic-, rebutja el terme islamista i presenta el seu partit com un partit conservador que "respecta els valors d'un país de 66 milions d'habitants, majoritàriament musulmans; una formació, diu ell, propera als partits demòcrata-cristians de l'Alemanya o de la Itàlia de després de la guerra, que vol preservar el caràcter laic de l'estat i que ha donat el seu acord al programa del Fons Monetari Internacional." La situació actual d'un partit islamista que pugui governar Turquia no té precedent des de fa 79 anys, data de la creació de la Turquia moderna, constituïda en estat laic. Això representa un gran repte per la UE, que en aquests temps hungtingtonians de pretesos conflictes de civilitzacions, s'apropa per acollir Turquia entre els seus socis.

La recent conversió d'AKP a favor de l'entrada de Turquia a la UE suscita molts interrogants. Els dirigents d'aquesta formació ja no parlen de l'Islam, parlen d'Europa perquè perceben que Europa és una garantia i una oportunitat. En l'actual situació, la UE pot esdevenir una mena de paraigües jurídic capaç d'impedir als militars tornar a imposar les seves ambicions, una vegada Turquia s'hagi integrat a la UE.

Hi ha el compromís que els Quinze, en el Consell Europeu de mitjans de desembre a Copenhaguen, ofereixin un "horitzó temporal" per iniciar les negociacions d'adhesió de Turquia. Tots ells han fet les seves valoracions sobre la nova situació a

Turquia, després de les eleccions i la majoria han estat d'un to prudent de "wait and see", esperar i veure. Aquesta prudència ha anat minvant sobretot per part del sector més conservador del PPE que veu l'entrada de Turquia a la Unió com una amenaça "a la identitat europea". Cal recordar també les declaracions de Giscard d'Estaing en el sentit que l'entrada de Turquia a la UE seria una amenaça.

Els EEUU i Grècia són els més interessats en l'entrada de Turquia a la Unió. Els primers perquè necessiten a Turquia com aliada i els segons perquè Atenes considera que l'entrada de Turquia a la UE es la millor manera d'estabilitzar el país i per tant avançar en la solució del conflicte sobre Xipre. El Primer Ministre socialista,

Costa Simitis ja ha fet el primer pas convidant Erdogan a visitar Grècia.

Un optimisme prudent regna a Turquia per la possibilitat que els resultats del 3 de novembre siguin l'oportunitat de demostrar que l'islam tradicional i la democràcia poden caminar junts. La calma amb què s'han acollit els resultats així com la conjuntura internacional i el fet que els EEUU necessitin una Turquia estable, afavoreixen el compromís. Caldria que la UE aprofités aquesta conjuntura propícia i evités un rebuig o una dilació en les negociacions d'adhesió de Turquia a la Unió. Si això es produís, el risc que Turquia es tanqui en ella mateixa i que la radicalització dels moviments nacionalistes porti de nou una repressió militar, no és descartable i per descomptat, aquest seria el pitjor dels escenaris. En aquest sentit, les recents declaracions de Giscard d'Estaing i del sector més conservador del PPE sobre l'entrada de Turquia a la Unió, no ajuden en absolut.

És possible que aquestes eleccions obrin a Turquia una experiència nova que serveixi també com a referent en el món musulmà. L'exèrcit per la seva banda, ben pròxim a l'OTAN i amb el suport dels EEUU, sap que un nou cop militar minaria el

prestigi de Turquia i l'allunyaria d'Europa. Cal però que el govern de l'AKP doni mostres de la seva intenció de continuar amb les reformes per assegurar l'estabilitat que Turquia tant necessita.

L'AKP té la responsabilitat històrica de fer compatible l'Islam amb la democràcia. Ha de demostrar que un islamisme centrista és factible, -utilitzant l'expressió del politòleg Olivier Roy-, i que es pot integrar al joc polític d'una manera semblant a la democràcia-cristiana. És un repte important tant per la jerarquia militar turca, que ha de deixar governar Erdogan, com per l'AKP que ha de complir les seves promeses. Però el que està en joc sobrepasa el marc de Turquia.

Si l'AKP sap reconciliar l'Islam i la modernitat, la lliçó haurà valgut per tot el món àrab. L'exemple d'un partit que faria la síntesi entre l'ancorament cultural a l'Islam i un lligam indefectible a la democràcia, al respecte als drets humans -i sobretot de la dona, podria ésser determinant. Seria un veritable canvi al Pròxim Orient. ■

Maria Badia i Cutxet
Secretària de Política Europea i Internacional del PSC

PSC

año nuevo, **vida nueva**

Turquia

El PP menysprea els ajuntaments una altra vegada amb la supressió de l'IAE

Una cop més, el govern del senyor Aznar ha menyspreat els ajuntaments i ha hagut de donar marxa enrera en les seves pretensions d'aprovar, de forma totalment deslleial, un projecte de llei que pretenia, com algú va dir, "invitar a cava pagant els ajuntaments".

partir de les dades dels municipis pels quals treballa, que valoren la mitjana de pèrdua d'ingressos dels municipis de la província en un 40%, tot i que hi ha poblacions on la disminució és molt superior, donant-se el cas, com passa en 16 ajuntaments, que la minva d'ingressos arriba al 100%, i en altres 32 la disminució és superior al 80%.

Es tracta de municipis petits, amb moltes dificultats financeres per tirar endavant de forma òptima els serveis que necessiten i demanden els seus ciutadans. En aquest sentit, Joan Roma, alcalde de Borredà, un municipi del Berguedà que no arriba als 500 habitants, diu que "s'ha parlat molt de la repercussió en els grans municipis, i com és habitual, els petits queden al marge. Evidentment que els grans parlen de grans perjudicis, però és que si a un municipi petit amb pocs recursos se li treu un altre tros el que queda és la misèria".

La tasca de progrés de l'administració local

Des del retorn de la democràcia a Espanya, l'administració local ha exercit un paper de primer ordre en el desenvolupament global del país,

Gràcies a la forta mobilització dels ajuntaments governats pel PSC, la proposta de reforma de la Llei d'Hisendes Locals serà modificada

tirant endavant projectes i iniciatives de progrés que han beneficiat a tots els ciutadans. És aquesta funció i aquesta tasca la que estava en perill si s'hagués aprovat de la manera que volia el govern del PP el projecte de reforma de la Llei d'Hisendes Locals. Només cal dir

que amb tan sols el 13% del total dels diners dels impostos dels ciutadans, els ajuntaments han creat i millorat les infraestructures locals, han construït equipaments, han tirat endavant serveis, i fins tot han garantit prestacions que no els pertocava fer a ells, que havien de fer altres administracions però que per desídia o incapacitat d'aquestes han hagut d'assumir, tal com ho demostra un estudi de la Diputació de Barcelona que quantifica la despesa supletòria que realitzen els ajuntaments en una mitjana del 30%, molt similar a la pèrdua d'ingressos que hagués suposat per l'administració local la nova llei d'hisendes locals si no hi hagués hagut, en paraules del president de la FMC, Manuel Mas "el treball tossut i constant de tots per forçar el Govern a negociar amb els municipis la reforma del finançament local, i a mullar-se concretant les compensacions que hauran de rebre els municipis per continuar prestant els seus serveis".

Jordi Navarro

Unanimitat municipalista

Joan Rangel

Aquest treball tossut es va concretar a Catalunya sobretot a partir de les mocions en contra de la pretensió de reforma redactades i presentades pel PSC, la Diputació de Barcelona, i les dues organitzacions municipalistes catalanes, la FMC i l'ACM. Mocions que exigien una compensació financera total i estable als ajuntaments per l'eliminació de l'IAE, així com un nou marc financer que resolgui l'endèmica insuficiència financera dels municipis. En definitiva, segons el secretari d'Organització del PSC i alcalde de Caldes d'Estrac, "la suposada reforma de la Llei d'Hisendes Locals del PP és només una petita modificació electoralista, presentada públicament sota l'excusa de voler complir una promesa electoral, i que fa un repartiment sui generis de l'obligació tributària que, fins i tot, pot vulnerar diversos principis constitucionals". Rangel afegeix que "si la reforma, al final, no arriba a ser un desgavell per les arques locals, els contribuents i els ciutadans en general haurà estat gràcies a la mobilització de tots els sectors implicats per tal d'aturar el disbarat que s'estava a punt de perpetrar".

Reunió d'alcaldes i regidors d'hisenda a la seu central

gràcies a la forta mobilització dels ajuntaments i dels partits polítics de l'oposició, i molt concretament del partit socialista, la proposta de reforma de la Llei d'Hisendes Locals serà modificada per tal que ajuntaments i diputacions siguin compensats econòmicament per la supressió de l'IAE a una gran part dels contribuents.

La proposta de reforma del sistema de finançament local promoguda en solitari i de forma electoralista pel PP ha provocat una preocupació general en tots els governs municipals, sigui quin sigui el seu color polític, i no solament per la manera com s'ha fet, "de forma autoritària i amb una total falta de sensibilitat i respecte cap a les administracions locals" com ha dit el secretari de Política Municipal del PSC, Celestino Corbacho, ni pel fet de comportar una pèrdua d'ingressos municipals, sinó també per l'època de l'any en què s'ha presentat, en la qual els ajuntaments estan elaborant i aprovant els seus comptes per l'any vinent. En aquest sentit, Manuel Mas, alcalde de Mataró i president

de la Federació de Municipis de Catalunya (FMC), expressa la seva preocupació davant d'una modificació "que amenaça l'equilibri financer de les hisendes locals, rebaixa una part important del capítol d'ingressos dels pressupostos locals, i vulnera el principi constitucional de suficiència financera".

Encara avui, a causa de la nul·la cooperació del Ministeri d'Hisenda ni dels organismes tributaris estatals, els representants polítics locals no disposen de les dades financeres complertes per poder fer una anàlisi rigorosa de les conseqüències econòmiques de la reforma. Malgrat això, estudis elaborats per la FMC avaluen en la meitat la pèrdua d'ingressos dels ajuntaments catalans per la reforma de l'Impost d'Activitats Econòmiques (IAE), de tal manera que dels més de 420 milions d'euros que han recaptat aquest any es passarà l'any 2003, si prospera el projecte del govern, a una xifra entorn dels 210 milions d'euros. També l'Organisme de Gestió Tributària de la Diputació de Barcelona ha realitzat uns càlculs a

2003, ara **Maragall**

La ciutat de Barcelona és un exemple de com ha de ser l'ensenyament públic

El govern de Joan Clos a l'Ajuntament de Barcelona fa de l'educació un dels eixos estratègics essencials de la seva línia política.

L'Ajuntament de Barcelona actua en matèria educativa molt més enllà del que marquen les seves competències

Molt més enllà del que seria l'estricta marc de competències municipals, Barcelona opta per actuar políticament en l'àmbit educatiu i ho fa partint de dues idees centrals: que una societat amb un sistema educatiu públic de qualitat és una societat més justa i més lliure, i que l'educació no s'acaba quan finalitza la classe, sinó que el fet educatiu està en la pròpia activitat social, en la pròpia ciutat, en els seus equipaments, en les iniciatives i activitats de les múltiples entitats i del teixit empresarial, en l'ús social de l'espai públic, etc. D'aquesta segona idea neix el Projecte Educatiu de Ciutat.

Un sistema educatiu de qualitat

L'Ajuntament de Barcelona, a través de l'Institut d'Educació que presideix Marina Subirats, actua en tots els seus camps: des de l'escola bressol a la inserció laboral i professional passant per la promoció de la recerca i la ciència. La xarxa educativa municipal està integrada en aquests moments per 83 centres que es distribueixen de la manera següent: 47 escoles bressol, 14 centres d'educació infantil i primària, 10 instituts d'educació secundària, 4 centres d'educació especial, 4 escoles de música, 2 centres d'arts plàstiques, i 2 escoles per a adults. La gestió d'aquesta xarxa i el conjunt d'accions educatives per a

la ciutat fan que una de les partides econòmiques més importants del pressupost municipal vagi destinada a la política d'Educació (90,2 milions d'euros, en el pressupost del 2003).

La llarga vocació de l'Ajuntament de Barcelona en matèria educativa es veu reconeguda i reforçada en la Carta Municipal, que ofereix un nou marc de relació entre el Govern de la ciutat i la Generalitat de Catalunya: el Consorci d'Educació de Barcelona. Si fins ara l'Ajuntament tenia competències molt limitades en educació, amb els mecanismes que ofereix la Llei Especial de Barcelona, l'autoritat municipal tindrà un pes del 40 per cent en la presa de decisions relatives al tot el sistema educatiu de la ciutat.

En el marc del nou Consorci, les prioritats de l'equip que dirigeix la regidora d'Educació de Barcelona Marina Subirats són fonamentalment la millora dels nivells educatius de les generacions joves i la desaparició, el més aviat possible, del

fracàs escolar. Aquests objectius impliquen disposar d'una xarxa de centres de qualitat, arrelats al territori, amb projectes educatius que tinguin continuïtat, i amb els suports necessaris per a fer front als grans canvis culturals del nostre món.

En relació al mapa escolar, l'objectiu immediat és portar a la pràctica quelcom que l'Ajuntament de Barcelona ha reclamat insistentment al Govern de la Generalitat: davant del diagnòstic de la situació actual i tenint en compte les projeccions de futur de les dinàmiques urbanes (demogràfiques, nous barris, moviments de població, noves necessitats educatives), establir uns objectius i planificar els recursos que seran necessaris per assolir-los. Això passa per definir la futura xarxa de centres de la ciutat, però també per l'establiment d'un dispositiu adequat de serveis educatius per a la població.

És cert que el Consorci d'Educació de Barcelona fa pocs mesos que s'ha constituït i que està previst un desplegament progressiu en cinc anys, però el seu funcionament no té el ritme que caldria desitjar per tal d'anar avançant en aquest sentit.

Aquesta situació no ha impedit que el govern municipal socialista hagi pogut tirar endavant un dels objectius prioritaris d'aquest mandat: ampliar la xarxa d'escoles bressol municipals com una de les ofertes de serveis per a l'atenció i l'educació de la petita infància i com a una eina imprescindible de suport a les famílies. Així, l'Ajuntament va aconseguir un acord amb la Generalitat per a la creació d'aproximadament un miler de places noves, de les quals més de la meitat han entrat en funcionament ja aquest curs 2002-2003 amb l'estrena de 9 escoles noves. L'any que ve es construiran 7 escoles bressol més.

Una altra línia que prioritza l'Ajuntament de Barcelona és fer realitat l'objectiu de que cap noi o noia surti del sistema educatiu sense el graduat de secundària. Amb aquesta idea, s'ha posat en marxa el Projecte EXIT, que descansa sobre dues línies de treball: la formació de tutors i tutores dels darrers cursos de l'educació primària per a la detecció i acompanyament de l'alumnat amb més problemes per a seguir el ritme de treball a l'escola, i la programació de sessions de reforç escolar amb la col·laboració dels instituts del mateix barri i la intervenció de nois i noies que ja han assolit el graduat.

Per a un segon moment, s'ha establert un altre dispositiu d'acompanyament per a l'alumnat que acaba la secundària i no ha assolit el graduat. Aquest col·lectiu té la possibilitat d'acollir-se al Pla Jove Formació-Ocupació, que acompanya cada persona en la tria del camí a seguir per tal d'arribar a inserir-se en el món del treball o bé per retornar al sistema educatiu. Aquest pla està coordinat conjuntament per les regidories d'Educació, Promoció Econòmica i Ocupació i Joventut. Des de l'any 2000 han passat per aquest Pla més de 3.150 joves. Dels nois i noies que han finalitzat l'itinerari, un 80% ha entrat al món laboral o bé ha retornat satisfactoriament al sistema educatiu per continuar amb la seva formació. Marina Subirats constata que "l'única institució que avui segueix apostant per la igualtat d'oportunitats és el sistema educatiu. És per això que cal enfortir-lo i donar-li el màxim suport, com a garantia de la disminució de les desigualtats"

Inauguració d'una de les noves escoles bressol de Barcelona

Projecte educatiu de ciutat

Per a la regidora Marina Subirats, la implicació del conjunt de la ciutat en l'educació dels nois i noies és fonamental. En aquest sentit, s'ha seguit impulsant el desenvolupament i la tasca del Projecte Educatiu de Ciutat, a través del qual la societat fa efectiva la seva responsabilitat envers l'educació de la gent jove, tot participant en les línies estratègiques que més interessin la ciutat. Subirats es queixa que "el sistema educatiu és avui l'únic àmbit social que deliberadament treballa per la transmissió d'una ètica col·lectiva i solidària." Per a la regidora d'Educació de Barcelona, "cal que el sistema educatiu rebi el suport de tots aquells i aquelles que segueixen creient necessària aquesta ètica, atacada des de tants fronts, perquè altrament l'escola no se'n podrà sortir"

Una mostra de la implicació d'actors diversos (institucions culturals, empreses, associacions, entitats...) en el procés de l'educació és l'ampli ventall d'oferta que fan a les escoles amb l'objectiu de complementar els continguts curriculars. Partint de la idea que la pròpia ciutat és escenari i objecte de l'educació, l'Ajuntament coordina el Programa d'Activitats Escolars en el qual participen prop d'un centenar d'entitats de la ciutat amb més de 2.000 activitats per a alumnes de diverses edats. Durant el curs 2001-2002, el PAE va batre el seu propi rècord arribant a superar les 1.300.000 visites.

Com a ciutat impulsora d'una concepció estratègica de l'educació de qualitat com a factor de cohesió social i de promoció dels valors socials, Barcelona lidera el moviment de Ciutats Educadores, que aplega autoritats locals d'arreu del món i que presideix l'alcalde Joan Clos. ■

El govern de Joan Clos està ampliant la xarxa d'escoles bressol; l'any que ve es construiran set més

Ens ha deixat la companya Francesca Martín

El passat 6 de desembre la companya Francesca Martín Vigil ens va deixar després d'una llarga lluita contra el càncer. Francesca Martín, nascuda a València, vivia a Catalunya des de l'any 1974. Era mestra i va exercir la seva professió a Granollers, on també va començar la seva militància socialista l'any 1981. Va participar activament als Moviments de Renovació Pedagògica i a favor de l'escola pública, i també a l'activitat sindical.

La Francesca va ser regidora a l'Ajuntament de Granollers de 1983 a 1995 desenvolupant diferents responsabilitats (Educació, Serveis Personals, Imatge i Comunicació, portaveu del grup municipal socialista). L'any 1990 va ser elegida Secretaria de la Dona del PSC, càrrec que va desenvolupar fins l'any 2000.

Militant feminista de sempre, formava part del Lobby de Dones de Catalunya des dels seus inicis l'any 1993 i actualment n'era la Presidenta. Era també Presidenta de la Plataforma Catalana de Suport al Lobby Europeu de Dones. Del 1996 al 2000 va ser Senadora per Barcelona i l'any 2000 va ser elegida Diputada al Congrés. La recordarem sempre per la seva tenacitat i el seu ferm compromís amb les idees socialistes i feministes dins i fora del Partit.

Importante presencia del PSC en el acto de Vistalegre

El acto del domingo 27 de octubre en la madrileña plaza de toros de Vistalegre quedará grabado entre lo mejor de la memoria colectiva reciente del socialismo español. De un lado, se conmemoraba el veinte aniversario de la histórica victoria del PSOE en las elecciones generales de 1982 y se rendía homenaje a la generación de hombres y mujeres que encabezados por Felipe González hicieron posible el cambio en este país. De

otro, la candidatura de José Luis Rodríguez Zapatero a la presidencia del gobierno quedaba refrendada con el aplauso entusiasta de las más de 25.000 personas que abarrotaron el recinto pocas horas después de que el Comité Federal ratificara por unanimidad la candidatura del secretario general. Una vez más hay que destacar la importante presencia de afiliados y simpatizantes del PSC y de la JSC en el acto.

La Festa de la Rosa fue más multitudinaria que nunca

La Festa de la Rosa del PSC, que tuvo lugar el domingo 22 de septiembre en Gavà, volvió a batir su propia marca en términos de afluencia de gente y de entusiasmo compartido. Una climatología excelente y una coyuntura política favorable fueron dos elementos que ayudaron a redondear el éxito del evento. En el acto político, Montilla ofreció a Zapatero las más de 17.000 firmas

de afiliados y afiliadas del PSC recogidas para avalar su candidatura a la presidencia del gobierno, mientras que Maragall constató la creciente corriente de simpatía que hay en Catalunya hacia el secretario general del PSOE. Zapatero recogió el guante señalando que "comprenderá, escuchará y ayudará a Catalunya" cuando llegue a la presidencia.

Som gent que volem ser escoltada, ciutadans i ciutadanes que no ens sentim representats, joves que no suportem els carques, gent gran que no volem que ens tractin com a nens, creadors i artistes que sabem que al nostre país encara queda molt de lloc per a la imaginació, gent que ens adonem que el govern ja no governa, gent que estem avorrits de badallar, gent que volem que Pasqual Maragall lideri el canvi profund que Catalunya necessita.

Hem fet Xarxa per transmetre la il·lusió en el canvi a la nostra ciutat, al nostre poble, al nostre barri, al nostre àmbit professional, social i familiar.

Hem fet Xarxa perquè unint les nostres energies crearem un nou espai en comú: l'Espai Xarxa Maragall, una proposta per a la creativitat, el debat i el canvi més actuals.

volem la teva idea!

l'Espai

Xarxa maragall

per la creativitat

i el canvi!

- clips d'art
- multimèdia per a ordinador
- vídeos socials...
- tallers d'aprenentatges personals
- entorn de l'escriptura, el bricolatge,
- els exercicis per a la salut...
- músiques
- danses
- i altres propostes que interroguin, obrin horitzons, plantegin canvis, indaguin en la innovació, emocionin per a l'acció cívica...

Ens adrecem, per això, a totes i tots els creatius, artesans, pedagogs, artistes, associacions, pensadors, líders socials i a la gent d'aquest país, simpatitzants amb l'araMaragall, perquè ens feu arribar propostes d'accions concretes que vulgueu mostrar i pogueu muntar fàcilment en espais equipats per a activitats culturals, com:

- lectures dramatitzades
- narració de contes i poemes
- explicació de viatges
- petits espectacles
- micro exposicions temàtiques

A partir de totes aquestes propostes confeccionarem la programació d'una setmana intensiva de l'Espai Xarxa Maragall, una proposta suggerent oberta a tothom pel canvi, una proposta que mourem després per tot el territori de Catalunya.

I hi convidarem a la gent, tota la gent.

Impensable?
Només els agosarats tenim futur!

esperem que ens envieu una descripció de la vostra proposta abans del dia 10 de gener, indicant telèfon i/o e-mail de contacte a: xarxa@aramaragall.com - fax 93 495 54 36 - carrer Nicaragua 77 - 08029 Barcelona - més informació al telèfon 900 199 800

Los socialistas de Sant Feliu de Llobregat aspiran a conquistar la alcaldía para el PSC

Juan Antonio Vázquez, en la presentación de su candidatura y con la ejecutiva local

Juan Antonio Vázquez repite como candidato socialista a la alcaldía de Sant Feliu de Llobregat. Después de conseguir en 1999 romper con muchos años de mayoría absoluta de IC y de colaborar en esta legislatura en la gobernabilidad de la ciudad, es ya hora de que la capital del Baix Llobregat tenga un alcalde del PSC.

La candidatura municipal socialista de 1999, encabezada por primera vez por Juan Antonio Vázquez, consiguió romper con varias legislaturas de mayoría absoluta de IC. La nueva situación exigía un nuevo compromiso. Con la integración en el equipo de gobierno, el PSC de Sant Feliu ha aportado "equilibrio en un modelo de gestión municipal lastrado por demasiados años de mucha fachada y poca eficiencia", según nos dijo Vázquez, que es también, primer secretario de la agrupación local, segundo teniente de alcalde y Presidente del Área de Gestión del Territorio.

La marcha de Francesc Baltasar de la alcaldía a mediados de la presente legislatura ha puesto además de manifiesto la falta de cohesión interna dentro del grupo de IC, lo que ha redundado en serios problemas de gobernabilidad. Si a ello sumamos también las consecuencias de la delicada situación de la

hacienda municipal, fruto de años de mala gestión, no es extraño que crezca entre la ciudadanía una sensación de fin de ciclo y de agotamiento de proyecto.

Esta visión contrasta con el trabajo serio de los cinco concejales del grupo municipal socialista (además de Vázquez, José Manuel Colmenero -concejal de Deportes-, Teresa Calzada -concejal de Gent Gran-, Beth Casanovas y el diputado y Conseller alternatiu de Treball, Josep Maria Rafé, que es además el portavoz) y con los esfuerzos de la comisión ejecutiva para potenciar la presencia del partido en todos los ámbitos de la vida social del municipio. Dirigentes como José Montilla, Carme Chacón, Celestino Corbacho, Manuel Bustos o Carme Badia ya han pasado por Sant Feliu y han podido comprobar la gran capacidad de convocatoria y el eco ascendente que tienen las propuestas socialistas en la capital del Baix Llobregat. El reciente impulso de una plataforma en Sant Feliu de la Xarxa Maragall contribuirá también al avance de proyecto socialista en la ciudad.

La cuenta atrás ya ha empezado. El pasado 25 de octubre la asamblea local escogió por unanimidad a Juan Antonio Vázquez como candidato a la alcaldía. Una multitudinaria cena-mitin el 22 de noviembre, que contó con la presencia de Manuel Chaves, mostró hasta qué punto los santfeliuenses se están movilizand para hacer realidad el cambio político en su ciudad. Por hacer posible "otra forma de ser, otra manera de gobernar". Las prioridades de Vázquez pasan, en primer lugar, "porque los vecinos y vecinas recuperen el orgullo de ser de Sant Feliu y la ciudad vuelva ocupar el lugar que le corresponde por peso y tradición". Y ello sólo será posible situando las demandas ciudadanas en un lugar preferente de la agenda del equipo de gobierno y cubriendo los déficits de equipamientos y servicios que están minando la cohesión social del municipio. Seguro que será Juan Antonio Vázquez quien lo haga. ■

LA COMISSIÓ EXECUTIVA

Primer secretario: Juan Antonio Vázquez; **Secretaria de Organización:** Teresa Calzada; **Secretario de Comunicación e Imagen:** Ferran Alberdi; **Secretaria de Finanzas:** Angie Altozano; **Secretaria de la Mujer:** Beth Casanovas; **Secretario de Movimientos Sociales:** Manuel Guerra; **Secretario de Formación:** Teo Lucas; **Secretario de Estudios y Programas:** Juan Francisco López; **Secretaria de Dinamización y Simpatizantes:** Estrella Molina; **Vocales:** Marta Giménez (primera secretaria de la JSC), Juan José López, Marta López, Josep Maria Rafé y Joseba Martín Baz.

LES DADES

La agrupación de Sant Feliu de Llobregat tiene un censo de 160 afiliados y afiliadas, y unos 500 simpatizantes. La sede local se encuentra en la calle Juan XXIII, número 3, bajos. Abren al público de lunes a viernes de las 18 a las 20'30 horas.

El teléfono de contacto es el 93 666 33 12 y el número de fax es el 93 685 36 21.

La dirección de correo electrónico es pscsfl@psc-santfeliu.com y su página web está en el dominio psc-santfeliu.com

Lectura

"Les dones del 36".

Editat per l'associació "Les dones del 36" en el marc de les actuacions promogudes per la Comissió Institucional Lluís Companys, en aquest llibre, segons explica Mary Nash, Catedràtica d'Història Contemporània, "dones de tendències polítiques diferents han reelaborat de forma col·lectiva la seva experiència històrica, i amb una enorme generositat i saviesa han transmès a les noves generacions els valors de la pau i la llibertat, tot evocant el terrible moment de la guerra del 36". Són els testimonis de Victoria Carrasco Peñalver, Carme Casas Godessart, Rosa Cremón Parra, Trinidad Gallego Prieto, Enriqueta Gallinat i Romàn, Conxa Pérez Collado, Manola Rodríguez Lázaro, Maria Salvo Iborra. Dones fortes i compromeses totes elles i que volen, segons diuen, "recuperar la memòria, ja que un poble sense memòria és un poble vençut, i nosatres no volem caure en aquest parany".

"Els orígens del futur".

La seu barcelonina del FAD -Foment de les Arts Decoratives- es va omplir de públic la tarda del dimarts 19 de novembre per assistir a la presentació pública del nou llibre de Pasqual Maragall, que porta per títol "Els orígens del futur". Editat per Planeta i amb un tiratge inicial de 8.000 exemplars, el llibre és una reflexió sobre les relacions entre Catalunya i Espanya i sobre el paper constructiu que ha de jugar Catalunya en l'articulació de l'Espanya plural. En el llibre, prologat per José Luis Rodríguez Zapatero, Maragall parla sobre la relació històrica entre Catalunya i Espanya a partir de l'intercanvi epistolar entre el seu avi, el poeta Joan Maragall, i l'escriptor Miguel de Unamuno. Gairebé superada l'etapa del pujolisme, l'autor referma les seves conviccions federalistes i el seu optimisme en aconseguir que "la Constitució, els estatuts i la pràctica política quotidiana consagrin que Espanya està constituïda per diversos pobles amb voluntat d'unió entre tots".

Exposició

"Ciudadana Mª Aurelia Capmany"

Palau de la Virreina. La Rambla, 99. Barcelona. Dimarts a dissabtes d'11 a 15 hores. Festius i diumenges d'11 a 15 hores. Fins al 5 de gener de 2003.

Aquesta exposició ret merescut homenatge a una de les figures cabdals de la literatura, la política i el feminisme del nostre país en el passat segle. Estructurada en vuit etapes temàtiques i vitals, la mostra ens apropa a la trajectòria d'una dona d'acció, compromesa amb les més variades causes socials i amb una extensa obra literària sense la qual no s'entén la literatura catalana dels últims cinquanta anys.

Vilassar de Mar va acollir l'homenatge a Ernest Lluch

Pasqual Maragall

El passat diumenge 17 de novembre es va celebrar un acte d'homenatge en record de l'Ernest Lluch a Vilassar de Mar, municipi d'on era fill. Amb aquest acte es donava continuïtat a la voluntat de fer l'homenatge cada any a un lloc diferent dels relacionats amb la seva biografia.

L'acte es va centrar en la lectura de diferents textos, en una actuació musical i en la intervenció del President del PSC Pasqual Maragall, que va destacar l'actualitat del pensament de Lluch en qüestions com ara la situació política basca. Foren presents a l'homenatge Monserrat Lamarca, vídua de Lluch, i la seva segona filla, Rosa, així com dirigents, i molts afiliats i simpatitzants del Partit. L'economista Fabià Estapé, president de la fundació que porta el nom de l'homenatjat, va anunciar la futura ubicació de la seu d'aquesta entitat a Vilassar.

Què significa per a vostè haver estat guardonat amb el Premi Josep Maria Lladó a la llibertat d'expressió? Va trobar a faltar algú a l'acte de lliurament? El més important és que és un premi que vé dels periodistes, instituït per una entitat formada per periodistes exclusivament, i això és el que més agraeixo. Absències? Diuen que no hi havia ningú del Govern de la Generalitat, però la veritat és que no m'hi vaig fixar, estava tan emocionat que no m'hi vaig fixar.

Ha retrocedit la llibertat d'expressió a Espanya des de que governa el PP?

A mi més que el PP em fa por el moviment mundial que hi ha, al qual el PP s'ha afegit. Estem en un moment perillós en aquest sentit, ja que amb l'excusa del terrorisme et retallen les llibertats i, entre elles, les d'expressió i d'informació.

Al llarg de la seva trajectòria professional ha destacat, entre altres moltes coses, pel seu compromís personal en la lluita antifranquista, què li sembla que el Congrés hagi trigat 27 anys en condemnar l'"alzamiento" per unanimitat?

És un absurd que s'ha vist ara lleugerament rectificat. Espero que això no quedi només en una declaració. Ha vingut, a més, en un any que està carregat de notícies sobre la guerra, la postguerra i el franquisme. L'Associació per a la Recuperació de la Memòria històrica s'està movent molt. El PP no ha pogut dir que no.

Com a bon columnista de premsa ha sabut conrear un estil propi marcat per una ironia molt subtil. Quim Monzó, per exemple, ens va dir que no creu en la inspiració i sí en el treball, quin mètode utilitza per fer un article d'opinió diari?

Fer una lectura molt selectiva de la premsa. Quan estava al diari feia fins a tres lectures. Una amb el que m'interessava a mi. Una altra buscant aquella notícia que fos comentable a la columna des d'un punt de vista irònic. I una

Josep Pernau, periodista: "Amb l'excusa del terrorisme s'estan retallant les llibertats"

Fa unes setmanes va rebre un emotiu homenatge de la professió periodística catalana amb ocasió del lliurament del Premi a la Llibertat d'Expressió que atorga anualment el Grup de Periodistes Progressistes Josep Maria Lladó. Encara en actiu amb el seu article diari a El Periódico, Pernau, que va ser fundador del Grup de Periodistes Democràtics durant el franquisme i més recentment degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya, continua sent un model de professional compromès i rigorós.

tercera per escriure els editorials. L'ofici fa molt també, amb l'expèriència acabes trobant moltes notícies comentables, fins i tot ara em passa el contrari, a vegades en trobo moltes.

La banalització creixent dels continguts de la televisió acabarà contaminant la premsa seriosa?

No, perquè, en tot cas, ja hauria passat, portem molts anys d'això, ara precisament en fan deu del cas Alcàsser, i la premsa escrita no s'ha contagiada. Aquí tenim una premsa més aviat seriosa, amb un nivell molt digne, entre d'altres raons, pel fet de no tenir una premsa sensacionalista com sí hi ha per exemple a Alemanya o a Gran Bretanya. Aquí es ven un diari per cada deu habitants, que és molt poc, i aquest lector no vol premsa sensacionalista. La prova és que algun producte d'aquest tipus va intentar obrir-se forat al mercat i no va quallar. Aquest tipus de premsa podria haver arrelat si hagués vingut fa 50 o 60 anys, abans de l'aparició de la televisió, ara ja no és possible.

Vostè va ser durant sis anys degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya, quina és la realitat de ser periodista

avui dia?

En general, el perfil del nou periodista seria el d'una persona jove, que fa periodisme sobretot al carrer, i que cobra molt poc. Malauradament hi ha molta precarietat laboral, excés d'oferta i poca demanda. Si es consolida a la professió la tendència és a fer-se més acomodatiu, buscaria el seu racó a la redacció, no sortiria tant, es faria enviar les coses per fax, faria les entrevistes per telèfon...

Fenòmens nous com l'aparició de la premsa diària gratuïta o les edicions on-line dels periòdics tradicionals, acabaràn amb el model clàssic de diari?

Jo crec que la premsa gratuïta no és competència per l'autèntic lector de premsa. L'únic mal que pot fer és en el tema de la publicitat, ja que si són més a repartir tocaran a menys. Respecte a la premsa electrònica jo crec que tampoc no matarà el paper almenys mentre no tingui un suport transportable, que es pugui ficar a la butxaca. En el cas de Barcelona, penso que el sistema de diaris és prou consolidat i que hi haurà pocs canvis a curt termini. ■